¹وَلَمَّا كَانَ أَبْرَامُ ابْنُ تِسْعٍ وَتِسْعِينَ سَنَةً ظَهَرَ الرَّبُّ لِأَبْرَامَ وَقَالَ لَهُ، أَنَا اللَّهُ الْقَدِيرُ. سِرْ أَمَامِي وَكُنْ كَامِلًا،² فَأَجْعَلَ عَهْدِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ، وَأَكْثَرَكَ كَثِيرًا جِدًّا.³ فَسَقَطَ أَبْرَامُ عَلَى وَجْهِهِ. وَقَالَ اللَّهُ لَهُ،⁴ أَمَا أَنَا فَهَوْدًا عَهْدِي مَعَكَ، وَتَكُونُ أَبًا لْجُمْهُورٍ مِنَ الْأُمَمِ،⁵ فَلَا يُدْعَى اسْمُكَ بَعْدَ أَبْرَامَ بَلْ يَكُونُ اسْمُكَ إِبْرَاهِيمَ، لِأَنِّي أَجْعَلُكَ أَبًا لْجُمْهُورٍ مِنَ الْأُمَمِ.⁶ وَأَتِمُّرُكَ كَثِيرًا جِدًّا، وَأَجْعَلُكَ أُمَّمًا، وَمُلُوكٌ مِنْكَ يَخْرُجُونَ.⁷ وَأَقِيمُ عَهْدِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ سَائِلِكَ مِنْ بَعْدِكَ فِي أَجْيَالِهِمْ عَهْدًا أَبَدِيًّا، لِأَكُونَ إِلَهًا لَكَ وَلِتَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ.⁸ وَأَعْطِي لَكَ وَلِتَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ أَرْضَ عُرْتِكَ، كُلَّ أَرْضِ كَنْعَانَ مَلَكًا أَبَدِيًّا. وَأَكُونُ إِلَهُهُمْ.⁹ وَقَالَ اللَّهُ لِإِبْرَاهِيمَ، وَأَمَا أَنْتَ فَتَحْفَظُ عَهْدِي، أَنْتَ وَتَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ فِي أَجْيَالِهِمْ.¹⁰ هَذَا هُوَ عَهْدِي الَّذِي تَحْفَظُونَهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ، وَبَيْنَ تَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ، يُحْتَنُ مِنْكُمْ كُلُّ ذَكَرٍ،¹¹ فَتُحْتَنُونَ فِي لَحْمِ عُرْتِكُمْ، فَيَكُونُ عَلَامَةً عَهْدِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ.¹² ابْنُ تَمَائِيَةِ يُحْتَنُ مِنْكُمْ كُلُّ ذَكَرٍ فِي أَجْيَالِكُمْ، وَلَيْدُ النِّبْتِ، وَالْمُتَبَاعُ بِفِصَّةٍ مِنْ كُلِّ ابْنِ غَرِيبٍ لَيْسَ مِنْ تَسْلِكَ.¹³ يُحْتَنُ خِتَانًا وَلَيْدُ بَيْنِكَ وَالْمُتَبَاعُ بِفِصَّةٍ، فَيَكُونُ عَهْدِي فِي لَحْمِكُمْ عَهْدًا أَبَدِيًّا.¹⁴ وَأَمَا الذَّكَرُ الْأَعْلَفُ الَّذِي لَا يُحْتَنُ فِي لَحْمِ عُرْتَيْهِ فَتُقَطَّعُ تِلْكَ الْبُفْسُ مِنْ شَعْبِهَا. إِنَّهُ قَدْ تَكَتَ عَهْدِي.¹⁵ وَقَالَ اللَّهُ لِإِبْرَاهِيمَ، سَارَائِي امْرَأَتُكَ لَا تَدْعُو اسْمَهَا سَارَائِي، بَلْ اسْمُهَا سَارَةُ. وَأَبَارِكُهَا وَأَعْطِيكَ أَبْنَاءً مِنْهَا ابْنًا. أَبَارِكُهَا فَتَكُونُ أُمَّمًا، وَمُلُوكٌ شُعُوبٍ مِنْهَا يَكُونُونَ.¹⁷ فَسَقَطَ إِبْرَاهِيمُ عَلَى وَجْهِهِ وَصَحَكَ، وَقَالَ فِي قَلْبِهِ، هَلْ يُولَدُ لَابْنٍ مِثِّي سَنَةً. وَهَلْ تَلِدُ سَارَةُ وَهِيَ بِنْتُ تِسْعِينَ سَنَةً. .¹⁸ وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ لِلَّهِ، لَيْتَ إِسْمَاعِيلَ يَعْيشُ أَمَامَكَ. فَقَالَ اللَّهُ، بَلْ سَارَةُ امْرَأَتُكَ تَلِدُ لَكَ ابْنًا وَتَدْعُو اسْمَهُ إِسْحَاقَ. وَأَقِيمُ عَهْدِي مَعَهُ عَهْدًا أَبَدِيًّا لِتَسْلِيَهُ مِنْ بَعْدِهِ.²⁰ وَأَمَّا إِسْمَاعِيلُ فَقَدْ سَمِعْتُ لَكَ فِيهِ. هَا أَنَا أَبَارِكُكَ وَأَتِمُّرُهُ وَأَكْثَرُهُ كَثِيرًا جِدًّا. إِنَّنِي عَشْرَ رَيْسَاتٍ تَلِدُ، وَأَجْعَلُهُ أُمَّةً كَبِيرَةً.²¹ وَلَكِنْ عَهْدِي أَقِيمُهُ مَعَ إِسْحَاقَ الَّذِي تَلِدُهُ لَكَ سَارَةُ فِي هَذَا الْوَقْتِ فِي السَّنَةِ الْآتِيَةِ.²² فَلَمَّا قَرَعَ مِنَ الْكَلَامِ مَعَهُ صَعِدَ اللَّهُ عَنِ إِبْرَاهِيمَ.²³ فَأَخَذَ إِبْرَاهِيمُ إِسْمَاعِيلَ ابْنَهُ، وَجَمِيعَ وَلَدَانِ بَيْتِهِ، وَجَمِيعَ الْمُتَبَاعِينَ بِفِصَّتَيْهِ، كُلُّ ذَكَرٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ إِبْرَاهِيمَ، وَحَتَّى لَحْمَ عُرْتَيْهِمْ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَنَيْهِ كَمَا كَلَّمَهُ اللَّهُ.²⁴ وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ ابْنُ تِسْعٍ وَتِسْعِينَ سَنَةً حِينَ حُتِنَ فِي لَحْمِ

¹Als nun Abram neunundneunzig Jahre alt war, erschien ihm der HERR und sprach zu ihm: Ich bin der allmächtige Gott; wandle vor mir und sei fromm.² Und ich will meinen Bund zwischen mir und dir machen und ich will dich gar sehr ehren.³ Da fiel Abram auf sein Angesicht. Und Gott redete weiter mit ihm und sprach:⁴Siehe, ich bin's und habe meinen Bund mit dir, und du sollst ein Vater vieler Völker werden.⁵ Darum sollst du nicht mehr Abram heißen, sondern Abraham soll dein Name sein; denn ich habe dich gemacht zum Vater vieler Völker⁶ und will dich gar sehr fruchtbar machen und will von dir Völker machen, und sollen auch Könige von dir kommen.⁷ Und ich will aufrichten meinen Bund zwischen mir und dir und deinem Samen nach dir, bei ihren Nachkommen, daß es ein ewiger Bund sei, also daß ich dein Gott sei und deines Samens nach dir,⁸ und ich will dir und deinem Samen nach dir geben das Land, darin du ein Fremdling bist, das ganze Land Kanaan, zu ewiger Besetzung, und will ihr Gott sein.⁹ Und Gott sprach zu Abraham: So halte nun meinen Bund, du und dein Same nach dir, bei ihren Nachkommen.¹⁰ Das ist aber mein Bund, den ihr halten sollt zwischen mir und euch und deinem Samen nach dir: Alles, was männlich ist unter euch, soll beschnitten werden.¹¹ Ihr sollt aber die Vorhaut an eurem Fleisch beschneiden. Das soll ein Zeichen sein des Bundes zwischen mir und euch.¹² Ein jegliches Knäblein, wenn's acht Tage alt ist, sollt ihr beschneiden bei euren Nachkommen.¹³ Beschnitten werden soll alles Gesinde, das dir daheim geboren

عُرْلَتِهِ،²⁵ وَكَانَ إِسْمَاعِيلُ ابْنُهُ ابْنٌ ثَلَاثَ عَشْرَةَ سَنَةً حِينَ
 خُرِنَ فِي لَحْمِ عُرْلَتِهِ.²⁶ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَيْنِهِ حِينَ إِبْرَاهِيمُ
 وَإِسْمَاعِيلُ ابْنُهُ.²⁷ وَكُلُّ رِجَالِ بَيْتِهِ وَلَدَانِ الْبَيْتِ
 وَالْمُبْتَاعِينَ بِالْفِضَّةِ مِنَ ابْنِ الْعَرَبِ خُنُوا مَعَهُ.

oder erkauft ist. Und also soll mein Bund an eurem Fleisch sein zum ewigen Bund.¹⁴ Und wo ein Mannsbild nicht wird beschnitten an der Vorhaut seines Fleisches, des Seele soll ausgerottet werden aus seinem Volk, darum daß es meinen Bund unterlassen hat.¹⁵ Und Gott sprach abermals zu Abraham: Du sollst dein Weib Sarai nicht mehr Sarai heißen, sondern Sara soll ihr Name sein.¹⁶ Denn ich will sie segnen, und auch von ihr will ich dir einen Sohn geben; denn ich will sie segnen, und Völker sollen aus ihr werden und Könige über viele Völker.¹⁷ Da fiel Abraham auf sein Angesicht und lachte, und sprach in seinem Herzen: Soll mir, hundert Jahre alt, ein Kind geboren werden, und Sara, neunzig Jahre alt, gebären?¹⁸ Und Abraham sprach zu Gott: Ach, daß Ismael leben sollte vor dir!¹⁹ Da sprach Gott: Ja, Sara, dein Weib, soll dir einen Sohn gebären, den sollst du Isaak heißen; denn mit ihm will ich meinen ewigen Bund aufrichten und mit seinem Samen nach ihm.²⁰ Dazu um Ismael habe ich dich auch erhört. Siehe, ich habe ihn gesegnet und will ihn fruchtbar machen und mehren gar sehr. Zwölf Fürsten wird er zeugen, und ich will ihn zum großen Volk machen.²¹ Aber meinen Bund will ich aufrichten mit Isaak, den dir Sara gebären soll um diese Zeit im andern Jahr.²² Und er hörte auf, mit ihm zu reden. Und Gott fuhr auf von Abraham.²³ Da nahm Abraham seinen Sohn Ismael und alle Knechte, die daheim geboren, und alle, die erkauft, und alles, was männlich war in seinem Hause, und beschnitt die Vorhaut an ihrem Fleisch ebendesselben Tages, wie ihm Gott

Genesis 17

gesagt hatte.²⁴ Und Abraham war neunundneunzig Jahre alt, da er die Vorhaut an seinem Fleisch beschnitt.²⁵ Ismael aber, sein Sohn, war dreizehn Jahre alt, da seines Fleisches Vorhaut beschnitten ward.²⁶ Eben auf einen Tag wurden sie alle beschnitten, Abraham, sein Sohn Ismael,²⁷ und was männlich in seinem Hause war, daheim geboren und erkaufte von Fremden; es ward alles mit ihm beschnitten.